

200706017/1.

Datum uitspraak: 21 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/57776 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2007, verzonden op 25 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 22 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.H. van der Winden, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

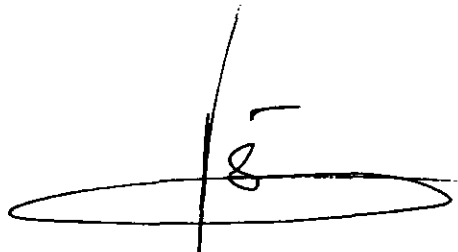
w.g. Van der Winden
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

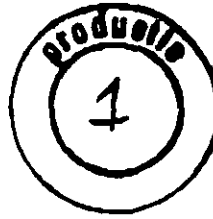
314.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

h
f

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 57776

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 24 juli 2007

in de zaak van:

geboren op : van Angolese nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. J.C.E. Hofstijzer, advocaat te Zaandam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. C. de Jongh, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

1.1 Eiser heeft op 17 oktober 2006 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 24 november 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 24 november 2006 beroep ingesteld.

1.2 Verweerder heeft op 22 mei 2007 een verweerschrift ingediend.

1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 31 mei 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.

2.2 De rechtbank betreft bij de beoordeling de volgende feiten. Eiser heeft op 5 februari 2004 een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 8 februari 2004 afgewezen. Het door eiser hiertegen ingestelde beroep is door deze rechtbank en nevenzittingsplaats bij uitspraak van 24 februari 2004 (AWB 04/5922) ongegrond verklaard.

- 2.3 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag, samengevat, het volgende aangevoerd. Van zijn broer die is teruggekeerd naar Angola, heeft eiser vernomen dat zijn vader reeds twee jaar gevangen zit wegens zijn lidmaatschap van de União Nacional para a Independência Total de Angola (UNITA). Zijn vader is door de UNITA gedwongen om lid te worden. is bij terugkomst in Angola bijna gearresteerd in verband met de gevangenschap van zijn vader. Hij kon ontsnappen voordat hij werd gearresteerd. Eiser heeft aangegeven dat hij een brief van zijn vader, een brief van en documenten over de gevangenschap van zijn vader zal overleggen. Deze stukken liggen bij zijn in verblijvende broer, . Ter ondersteuning van zijn identiteit zal hij een geboorteakte overleggen. Deze bevindt zich bij een vriendin in Finland. In verband met het feit dat eiser zich in (strafrechtelijke) detentie bevond is het hem nog niet gelukt contact te leggen met zijn broer en zijn vriendin in Finland teneinde de voornoemde stukken in zijn bezit te krijgen.
- 2.4 Verweerder heeft de onderhavige asielaanvraag aangemerkt als een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Algemene wet bestuursrecht (Awb) en afgewezen onder verwijzing naar het afwijzende besluit op verzoekers eerste asielaanvraag. Eiser heeft bij zijn herhaalde aanvraag geen nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd. Eiser heeft volgens verweerder ruimschoots de gelegenheid gehad de door hem genoemde stukken over te leggen. Wat betreft het beroep van eiser op de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn) heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat artikel 4 Definitierichtlijn geen verplichting tot samenwerking met de asielzoeker inhoudt die verder strekt dan de verplichting die reeds is opgenomen in het huidige beleid van verweerder. Verweerder heeft er verder op gewezen dat in voornoemd artikel vermeld staat dat van de eiser verlangd mag worden dat hij alle elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk indient, hetgeen in casu niet is gebeurd. Volgens verweerder is niet gebleken van een reëel risico van schending van artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van en mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
- 2.5 Eiser heeft hiertegen, samengevat, het volgende aangevoerd. Hij heeft bij zijn onderhavige aanvraag wel degelijk nieuwe feiten en omstandigheden aangevoerd. Hij heeft zich ingespannen om de door hem bij zijn aanvraag genoemde stukken over te leggen, maar door omstandigheden die buiten zijn schuld zijn gelegen is het hem niet gelukt vóór het bestreden besluit de stukken te bemachtigen. Verweerder heeft eiser ten onrechte niet in de gelegenheid gesteld om bedoelde stukken op te vragen en te overleggen en heeft zijn asielmotieven onjuist ingeschat. Eiser beroept zich op de samenwerkingsverplichting zoals genoemd in artikel 4 Definitierichtlijn. Deze verplichting maakt geen deel uit van het huidige beleid. Dit geldt ook voor de toelatingsgrond genoemd in artikel 15, sub c, Definitierichtlijn. Er is sprake van een situatie van gewijzigd recht, waardoor artikel 4:6 Awb niet op de onderhavige aanvraag van toepassing is en verweerder die aanvraag niet onder verwijzing naar zijn afwijzende beschikking op de eerste asielaanvraag heeft kunnen afwijzen. Inmiddels heeft eiser op de geboorteakte overgelegd en op 18 mei 2007 een arrestatiebevel voor hemzelf, zijn broers en zijn ouders overgelegd, waardoor hij zijn relaas met documenten heeft onderbouwd.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, is de aanvrager ingevolge artikel 4:6, eerste lid Awb gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden. Wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, kan het bestuursorgaan ingevolge artikel 4:6, tweede lid, Awb zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.
- 2.7 Eiser heeft zich allereerst op het standpunt gesteld dat, nu hij zich heeft beroepen op artikel 4 Definitierichtlijn, wat een wijziging van het recht met zich meebrengt, artikel 4:6 Awb niet van toepassing is op onderhavige aanvraag. De rechtbank overweegt hiertoe, onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats, in deze procedure, van 18 januari 2007 (AWB 06/57777), als volgt. De uit artikel 4, eerste lid, Definitierichtlijn voortvloeiende verplichting tot samenwerking is aan te merken als een voor de beoordeling van asielaanvragen relevante wijziging van het recht binnen het Nederlands rechtstelsel. Het is echter een wijziging die ziet op de wijze waarop verweerder in algemene zin besluiten op asielaanvragen dient voor te bereiden en geen wijziging van een materieel voorschrift dat relevant is voor de beoordeling van de vraag of aannemelijk is dat eiser thans wel voldoet aan een grond voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Om die reden is de rechtbank van oordeel dat in de samenwerkingsverplichting als bedoeld in artikel 4, eerste lid, Definitierichtlijn geen grond gelegen is voor het oordeel dat op de herhaalde aanvraag van verzoeker artikel 4:6 Awb niet van toepassing zou zijn.
- 2.8 Nu eiser een gelijksoortige aanvraag heeft ingediend, als de aanvraag die heeft geleid tot het afwijzende besluit van 8 februari 2004, is sprake van een herhaalde aanvraag in de zin van artikel 4:6 Awb. Aan de orde is de vraag of de aan de onderhavige aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aangemerkt dienen te worden als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden.
- 2.9 De rechtbank beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.
- 2.10 Eiser heeft bij onderhavige aanvraag ter ondersteuning van zijn identiteit een geboorteakte overgelegd. Verweerder heeft zich ten aanzien van de geboorteakte op het standpunt gesteld dat dit niet kan worden aangemerkt als een nieuw feit of veranderde omstandigheid omdat eiser de geboorteakte ten tijde van de eerste procedure had kunnen overleggen. Eiser heeft in het eerste gehoor op 2 januari 2002 namelijk verklaard dat zijn tante in Angola woonde. Zijn tante had de geboorteakte gelet hierop in de voorgaande procedure kunnen opsturen naar eiser. Onafhankelijk hiervan geldt dat een geboorteakte niet als nieuw feit of veranderde omstandigheid kan

worden aangemerkt, reeds omdat met een zodanig document een gestelde identiteit niet kan worden aangetoond. De eerst ter zitting ingenomen stelling van de gemachtigde van eiser, dat andere identiteitsdocumenten niet verkrijgbaar zijn in Angola, kan buiten het feit dat dit pas ter zitting naar voren is gebracht niet tot een ander oordeel leiden. Immers, uit het beleid van verweerder, zoals neergelegd in C1/5.8.2 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), blijkt dat documenten ter onderbouwing van de identiteit tenminste een pasfoto dienen te bevatten, terwijl de door eiser overgelegde geboorteakte geen pasfoto bevat.

- 2.11 Eiser heeft voorts in beroep een arrestatiebevel overgelegd. Verweerder heeft hierover geen standpunt ingenomen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft het arrestatiebevel geen verband met hetgeen eiser in de onderhavige aanvraag heeft aangevoerd en kan daarom niet bij de beoordeling betrokken worden.
- 2.12 Eiser heeft tijdens zijn gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 7 november 2006 aangevoerd dat hij, ter onderbouwing van zijn relaas, een brief van zijn vader, een brief van en documenten over de gevangenschap van zijn vader zal overleggen. Eiser heeft in de zienswijze van 22 november 2006 verweerder verzocht om aanhouding van vier weken zodat hij de hiervoor genoemde stukken kan overleggen. Verweerder heeft in het bestreden besluit niet op dit verzoek gereageerd. In dit kader heeft eiser vervolgens in beroep verwezen naar de zogeheten samenwerkingsverplichting van artikel 4 Definitierichtlijn. De voorzieningenrechter heeft in de hiervoor genoemde uitspraak van 18 januari 2007 overwogen dat verweerder de samenwerkingsverplichting heeft geschonden door niet op het in de zienswijze gevte aanhoudingsverzoek te reageren. Nu eiser echter de stukken tot op heden niet heeft overgelegd is het belang aan dit argument komen te ontvallen.
- 2.13 De voorgaande overwegingen leiden tot de conclusie dat de stelling van eiser, dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen heeft voor een ernstige en individuele bedreiging van zijn leven als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 15c Definitierichtlijn), wegens een gebrek aan onderbouwing niet kan leiden tot het door eiser beoogde effect.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.15 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

zaaknummer: AWB 06 / 57776

5

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door G.W.S. de Groot, rechter, en op 24 juli 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. L.I. Siers, griffier.

L. Siers

afschrift verzonden op:

25 JULI 2007

*[Handwritten signature]*Coll: *BB***Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenstudeert afschrift
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

[Handwritten signature]

Mr M.R.M. Ansink
Mr E.M. van Hemert
Mr J.C.E. Hoftijzer
Mr C. Janse
Mr E. Jense
Mr M.R. van der Linde

Afz: Postbus 1049, 1500 AA Zaandam

Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

correspondentieadres:
Postbus 1049
1500 AA Zaandam

kantoor:
Tuinstraat 5 Zaandam

telefoon:
075 635 11 41

fax:
075 631 44 91

e-mail:
desaen@desaenadvocaten.nl

Tevens per fax : 070 - 3651380 pagina's : 12

ref : 023877
betreft : / Staat
uw ref :
datum : 22 augustus 2007

HOGER BEROEP

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN ✓	
22 AUG 2007	
ZAAKNR.	6017
AAN:	U7
BEHANDELD: DE	PAR:

4003-A

betreft : *hoger beroep tegen de uitspraak van rechtbank Den Haag, zittingsplaats Haarlem, van 24 juli 2007, met registratienummer AWB 06 / 57776, inhoudende de ongegrondverklaring van het beroep inzake het asielverzoek van appellant*

geboren op en van Angolese nationaliteit,
bij de IND bekend onder nummer 0112.31.2013,
die woont aan het adres
en die voor deze zaak woonplaats kiest aan de Tuinstraat 5 te 1506 VV Zaandam,
gemeente Zaanstad (postbus 1049, 1500 AA Zaandam),
op het kantoor van de advocaat Mr J.C.E. Hoftijzer, die hierbij verklaart door
bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep,
stelt hierbij hoger beroep in tegen de in de aanhef van dit geschrift genoemde, en als
productie 1 hierbij gevoegde uitspraak van de rechtbank te Haarlem.
Deze uitspraak is op 25 juli 2007 per post verzonden aan de gemachtigde van
appellant.

voert tegen deze uitspraak de navolgende grieven aan.

GRIEVEN

Grief 1

De rechtbank geeft in rechtsoverweging 2.9 het toetsingskader aan voor de
beoordeling van de vraag of er sprake is van nieuw gebleken feiten en
omstandigheden. De rechtbank heeft echter nagelaten om in deze rechtsoverweging
of elders in de aangevallen uitspraak een oordeel uit te spreken over de vraag of er

in deze zaak nu wel of niet sprake is van nieuw gebleken feiten en omstandigheden. De rechtbank verwijst slechts naar het standpunt van verweerder met betrekking tot de overgelegde geboorteakte, zonder daarop verder in te gaan. De rechtbank heeft aldus niet gemotiveerd of de onderhavige aanvraag nu wel met toepassing van artikel 4:6 Awb kon worden afgewezen.

Toelichting

Verweerder heeft terzake van de onderhavige aanvraag van aanvang af het standpunt ingenomen dat er geen sprake was van nieuwe feiten en omstandigheden. Uit het voornemen van 8 november 2006 blijkt al dat verweerder deze aanvraag wilde afwijzen met toepassing van artikel 4:6 Awb. Dit standpunt is vervolgens ook neergelegd in de beroep bij de rechtbank bestreden beschikking van 24 november 2006.

Appellant heeft dit standpunt van verweerder gemotiveerd bestreden, zowel in de zienswijze van 22 november 2006 als in de gronden van het beroepschrift van 27 december 2006, als ook ter zitting.

Uit hetgeen de rechtbank in r.o. 2.9 en elders in de aangevallen uitspraak heeft overwogen valt niet op te maken wat het oordeel van de rechtbank is over het standpunt van verweerder.

Grief 2

De rechtbank heeft in rechtsoverweging 2.10 ten onrechte niet gereageerd op hetgeen appellant heeft aangevoerd met betrekking tot het niet eerder kunnen overleggen van zijn geboorteakte.

Toelichting

Een kopie van de geboorteakte is bij brief van 11 januari 2007 aan de rechtbank toegezonden. Dit (al in de zienswijze aangekondigde) document was eerder die week per fax binnengekomen op het kantoor van de gemachtigde van appellant. De geboorteakte is afgegeven in het jaar 2005. Dat is na de beschikking in primo in de eerste asielprocedure (die was van 10 september 2002). Appellant heeft de originele geboorteakte later ontvangen en ter zitting getoond aan de rechtbank en aan verweerder. De inmiddels gemaakte Nederlandse vertaling is bij brief van 18 mei 2007 toegezonden aan de rechtbank en verweerder.

Appellant heeft met betrekking tot de vraag of zijn in Angola verblijvende familieleden die geboorteakte al eerder (in de eerste procedure) aan hem hadden kunnen toesturen ter zitting op het volgende gewezen :

- de thans overgelegde geboorteakte is afgegeven in 2005, en had dus niet voor de beschikking in primo van de eerste procedure kunnen worden overgelegd
- een eerdere geboorteakte is achtergebleven in de woning van appellant bij zijn gehaaste vertrek uit Angola – appellant heeft verwezen naar zijn verklaring op bladzij 5 van het eerste gehoor van 2 januari 2002. In die woning is geen familielid meer geweest voordat de beschikking in primo van 10 september 2002 werd geslagen
- appellant heeft in zijn eerdere procedure verklaard (zie bladzij 4 rapport van eerste gehoor van 2 januari 2002) dat hij nooit bij zijn tante thuis is geweest – hij wist dus niet waar zij woonde. Over tante heeft hij verklaard dat zij woonde in een huisje van bladeren, hout en modder – met

haar was door het ontbreken van adresgegevens geen communicatie mogelijk.

- appellant heeft met niemand in Angola contact gehad totdat zijn broer naar Angola was teruggekeerd

De rechtbank is ten onrechte niet ingegaan op dit verweer van appellant.

Grief 3

De rechtbank is blijkens hetgeen in rechtsoverweging 2.10 is overwogen met betrekking tot de vraag of de door appellant overgelegde geboorteakte kan gelden als een document ter onderbouwing van de identiteit als bedoeld in het beleid van verweerder ten onrechte en op onjuiste gronden tot de conclusie gekomen dat dit niet het geval is.

Toelichting

De (bij de zienswijze aangekondigde) geboorteakte is eerst na de beschikking op de onderhavige aanvraag ontvangen en overgelegd. Verweerder heeft eerst in het verweerschrift (paragraaf 3.3) aangegeven dat deze geboorteakte niet kan dienen als een bewijsstuk waaruit de identiteit van appellant blijkt – overigens zonder daar een motivering voor te geven.

Appellant heeft op dit eerst bij verweerschrift ingenomen standpunt ter zitting gereageerd door te verwijzen naar het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over Angola van december 2006. uit paragraaf 3.3.4 op bladzij 42 van dit ambtsbericht blijkt dat slechts 10 tot 30 % van de bevolking in Angola beschikt over een identiteitsbewijs, én dat een geboorteakte als door appellant overgelegd (een cedula) in Angola geldt als officieel identiteitsbewijs. Aan appellant kan onder deze omstandigheden niet worden tegengeworpen dat het document niet voldoet aan de voorwaarden als neergelegd in het beleid van verweerder (Vc C1/5.8.2).

De rechtbank heeft verder miskend dat appellant niet eerder dan kort voor danwel ter zitting heeft kunnen reageren op dit standpunt van verweerder, omdat het standpunt niet was opgenomen in de beschikking van 24 november 2006 en pas in het verweerschrift kenbaar is gemaakt. De rechtbank heeft bovendien miskend dat appellant ter onderbouwing van zijn standpunt heeft gewezen op een algemeen ambtsbericht – een zodanig ambtsbericht wordt volgens de lijst, behorend bij artikel 2.8, elfde lid, van de Procesregeling Vreemdelingenkamers aangemerkt als een openbare bron en behoeft niet te worden overgelegd. Een kopie van deze lijst wordt hierbij overgelegd; productie 2.

De rechtbank heeft aldus miskend dat appellant een tijdige en adequate reactie heeft gegeven op dit standpunt van verweerder. De rechtbank heeft bovendien als gevolg van die miskenning nagelaten om in het licht daarvan het standpunt van verweerder te beoordelen.

Grief 4

De rechtbank overweegt in rechtsoverweging 2.11 ten onrechte dat het door appellant overgelegde arrestatiebevel geen verband heeft met hetgeen appellant in de onderhavige aanvraag heeft aangevoerd.

Toelichting :

Appellant heeft de asielmotieven die hij aan de onderhavige aanvraag ten grondslag heeft gelegd nader toegelicht in de zienswijze van 22 november 2006 – zie de 2^e alinea op bladzij 3 daarvan. Daar is onder andere vermeld dat de vader van appellant om politieke redenen (hij werd gedwongen lid van de Unita) is vervolgd, gearresteerd en gedetineerd, en dat appellant als naast familielid een zelfde risico loopt. Het overgelegde arrestatiebevel heeft betrekking op de gestelde desertie danwel het ontvluchten van de oorlog in door het hele gezin van appellant : vader, moeder en kinderen. Het kan dus niet worden uitgesloten dat dit arrestatiebevel verband houdt met de aangevoerde asielmotieven van appellant. De rechtbank heeft dit miskend.

Nu verweerder in het geheel geen standpunt heeft ingenomen over dit document én het document van belang kan zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag had de rechtbank geen eigen oordeel over dit document mogen uitspreken.

Grief 5

Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 dat appellant de door hem aangekondigde documenten niet heeft overgelegd.

Ten onrechte overweegt de rechtbank voorts dat hierdoor het belang aan het door appellant opgevoerde – en door de voorzieningenrechter in de uitspraak van 18 januari 2007 gehonoreerde – argument dat verweerder de samenwerkingsverplichting als neergelegd in artikel 4 van de EU Definitierichtlijn heeft geschonden, is komen te ontvallen.

Toelichting

Appellant heeft in zijn zienswijze van 22 november 2006 met name aangegeven dat hij zijn geboorteakte en bewijsstukken die bij zijn broer lagen alsnog wilde overleggen, en heeft daarvoor extra tijd gevraagd aan verweerder met een beroep op de samenwerkingsverplichting die is neergelegd in artikel 4 van de EU Definitierichtlijn. Appellant heeft daarbij gewezen op de omstandigheid dat hij op dat moment van zijn asielprocedure in vreemdelingenbewaring was gesteld, wat het voor hem moeilijk maakte om zijn aanvraag te onderbouwen.

Appellant heeft later de bedoelde geboorteakte inderdaad overgelegd, én een arrestatiebevel dat zijn asielmotief kan onderbouwen.

De rechtbank is aldus ten onrechte tot het oordeel gekomen dat appellant door hem aangekondigde documenten niet heeft overgelegd. De rechtbank heeft aldus evenzeer ten onrechte de conclusie getrokken dat verweerder de samenwerkingsverplichting die is neergelegd in artikel 4 van de EU Definitierichtlijn niet heeft geschonden in de bestreden beschikking.

Grief 6

Ten onrechte en zonder afdoende motivering overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.13 : *"De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren"*.

Toelichting

Gelet op hetgeen in de voorgaande grieven en de toelichting daarbij is aangevoerd heeft is de rechtbank ten onrechte en zonder afdoende motivering tot deze conclusie gekomen.

CONCLUSIE

Op grond van het voorafgaande verzoekt Antonio u om :

- de aangevallen uitspraak van de rechtbank te Haarlem van 24 juli 2007 te vernietigen wegens strijd met bepaalde in artikel 8:69 en het bepaalde in artikel 8:77 Awb; en :
- primair : het beroepschrift van appellanten van 24 november 2005 alsnog gegrond te verklaren, en de in beroep bestreden beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 24 november 2006 te vernietigen;
- althans subsidiair : de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank;
- primair en subsidiair : met veroordeling van verweerder (thans : de Staatssecretaris van Justitie) in de kosten van deze procedure.

Annelies Hoftijzer
gemachtigde

producties : 2